

Çaresizliğin Resmi Yapılabilir mi?

İçeriği Yazan: Okur Zaman: Cts, 18/08/2012 - 05:56

Yazar: Arzu KÖK

İnsanlığının düşebileceği en kötü durum belki de çaresizliktir! İnsan zor bir durumlakarla karşılaştığında durumuna çare arar. Zira ancak çare olduğunda bir umut vardır. Ama öyle bir çaresizlik anı vardır ki... İşte onu anlatmak mümkün değildir. Çaresizlik anlatılamaz ki, çaresizlik adı üzerinde çaresizliktir.

Nasıl ki mutluluğun resmi yapılamıyorsa çaresizliğin tarifi de yapılamaz. Resmi ise asla yapılamaz. İşte bu çaresizlik anlarından biri de deprem anıdır.

Sallanma başladığında kanınızın damarlarınızdan yavaş yavaş çekildiğini hissedersiniz. Vücudunuzda var olan o mucizevi ahenk bir anda bozulur. Çaresizlik içinde donup kalır, tuhaf bir boşluğa düşersiniz. Duygularınız, algılarınız, iradenizin denetiminizden kopar gider. Kendinizin sadece bir et ve kemik yığını gibi hissedersiniz. Öyle ki o anda korkmak bile elinizden gelmez. Tüm denetiminizi yitmişsinizdir. Bitme bilmeyen sarsıntı ise bütün yıkıcılığı ile uzar da uzar... Yıllar geçer sanki, yüzyıllar geçer. İşte o dakikalarda insan olarak ne kadar küçük bir zerrecik olduğunuzun ayrımına varırsınız. Ve bırakırsınız kendinizi bir boşluğa, daha doğrusu yap-satçıların elinden kurtulan bir boşluğa atarsınız kendinizi. Ve beklersiniz sonucu. Sonuç muamma. Belki ölüm, belki ömür boyu sürecek bir sakatlık, belki de kurtuluş... Tek çare beklemek. Hiçbir şeyin garantisi yok.

Aslında bu deprem dünyanın sadece ve sadece küçük bir noktasında meydana gelen küçük bir doğa olayıdır. Ama ülkemizde durum farklıdır. Zira bu küçük doğa olayının sonuçları ülkemizde hiç de küçük olmamaktadır. Binalar kağıt gibi unufak olmaktadır bizim depremlerimizde. Ve enkaz altında, demir ve tuğla yığınları altında yüzlerce, binlerce ezilen insan.... İşte bu anlarda aklımıza hep obinaları yapıp satanlar gelir. Bir de onlara göz yuman yöneticiler... Önceden yapılan uyarılar, tarihi ve doğa gerçeklerine rağmen öncesinden tedbir almayan yöneticiler... O müteahhitlerin ve yöneticilerin bu işin günahını ne bu dünyada ne de öbür dünyada ödeyemeyeceğini bilirsiniz... Ama olan olmuş binlerce insan ölmüştür artık. Aramızdan bazıları bizi, başka bir evrende tekrar görüşmek üzere, terk etmişlerdir. Onlar acının hançerini yüreğimize saplamış ve dönülmez akşamın ufkunda yitip gitmişlerdir. Kimileri kaderin yelkenlisine bindiler, kimileri de, arkalarında katil müteahhitlerini bırakarak ve belki de bizim sonradan onların cezasını vereceğimizi umarak, kalles birer cinayete kurban gittiler. Ancak ülkemizde değişmez bir kural vardır. Giden gider, kalan sağlar bizimdir, bu kural ülkemizde hiç değişmez. Ve yine kural bozulmamıştır, Kocaeli depreminin üzerinden 13 koca yıl geçmesine ve daha geçenlerde yaşadığımız Van depremine rağmen...

Ben bildim bileli hemen her depremde aynı acıları yaşarız. Hep de aynı nutukları dinleriz. Önce yardım kepezeliklerini yaşarız, sonra yaraları sarma palavralarını dinleriz. Ardından deprem evlerinin talanı gelir. Binlerce insana mezar olan o binaları yapanlara yeni rant kapıları aralanır. Onlara yine ilk depremde yıkılmaya aday kağıt gibi binalar yaptırılır ve devlet töreniyle, üstelik devlet büyükleri tarafından, süslü nutuklarla depremedelere dağıtılır. Yıllardan beri sürüp giden kısır bir döngüdür bu. Sanki güzel ülkemizin, talihsiz insanlarımızın değişmez yazgısıdır bu.

Evet... Kocaeli depreminin üzerinden 13 koca yıl geçti. Ama hala yaralar sarılamadı. Olası yeni depremler için önlemler alınamadı. Örneğin Kocaeli depreminin hemen ardından beklenilmeye

başlanan bir İstanbul depremi var. Ve uzmanlara göre bu deprem giderek yaklaşıyor. Her an olabilir. Ama 13 yıldır bu kaygı olmasına rağmen hala alınan ciddi bir önlem yok. Depreme yönelik ciddi çalışmalar yok. Hala ne bekleniyor anlamak da mümkün değil. Sanırsınız ki istenen yine kağıt gibi yıkılan binalar ve bu binaların enkazı altında kalacak binlerce insan... Gerçekten çok yazık.

Neden bu kadar duyarsız olduk anlamıyorum. Hiçbir şeyden ders almaz olduk. yaşadığımız büyük olaylar, büyük acılar bile umurumuzda değil. Siyasetten doğal afetlere, eğitimden spora... Değişen hiçbir şey yok!...

Bazıların "Ne yapalım biz böyleyiz." dediğini duyar gibi oluyorum. Ama artık yeter. Uyanıp silkinme zamanı gelmedi mi? Zira bu kadarını hiç kimse hak etmiyor.

Arzu KÖK

iletisim@politikadergisi.com [1]

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (04/05/2024 - 11:17 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/caresizligin-resmi-yapilabilir-mi>

Bağlantılar:

[1] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>